

Paistoi päivä, pällitteli,
käki kukkui, kuovi huusi,
väpsyi pyrstö västäräkin,
heitteli hevosen häntä,
äes vinkui virkeästi,
hyppeli hyvillä mielin,
höysti mullan muhkeasti,
autuas isännän askel.
Lauloi kukko Kumpulassa,
ammui lehmä Leipälässä,
ori hirnui Onnelassa,
röhki porsas Römpötissä,
nauroi piika Naapurissa,
noitui renki Remppalassa.
Äes kulki, kutkutteli,
hyppeli hyvillä mielin,
kunnes hellitti hevonen,
suistui suitset jo sivulle,
luisui luokki rahkehista,
aisat kolkki maata vasten.
Joko joutuivat jyville,
ohrasille onnenhetket
päästä sormien lomitse
pellon pehmeän iloksi?
Ei ole siementä säkissä,
eikä vakka rappusella.
Oli unta onnettoman,
mielinoude nukkuvalla.
Miksi pois pojat menivät,
tytöt kauas kaikkosivat?
Vanhat vain jällelle jäivät,
silmät aina ikkunassa.
Kaupungista kuumottivat
valot paljon valkeammat.
Siellä tyhjän työn sijasta
iloisemmat illat kaiket.
Siksi pois pojat menivät,
kun ei maasta markat kasva,
tytöt siksi tielle työntyi,
kun ei naurata navetta.
Huusholli on hunningolla,
ammut autolla haettu,
tamma jouten tallissansa,
viirinkukko kummissansa.
Milloin pois pojat tulevat?
Kun on markka markan päällä.

Peltomiehen toiveuni

Kirjoittanut Urpo Nuorva

Milloin tyttäret takaisin?

Kun on herrojen hepenet.

Silloin käyvät kääntymässä,

kevyt kun on keikutella,

jäljet jättävät pihalle,

pyöränkaaret kartanolle.